

ದೇವರಿಗಾಗಿನ ಕೈ ದಿನಗಳು

(2 ಕೊರಿಂಥ 2:14-17)

“ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕಲಬೆಲಿಕೆ ಮಾಡುವವರಾದ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಲನ ಜನರ ಹಾಗಿರದೆ ...” (2:17).

ಅಮೇರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಾಗಿ ಬೆಂಬಲಗಲಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅಭ್ಯರ್ಥಿತನದ ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಇಬ್ಬಲಿಗೂ ಮಾಡಿದ ಕೊನೆಯ ನಿಖುಷದ ಮನಬಿರುನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು, ಅನೇಕ ವರುಷಗಳು ಹಿಂದೆ ನವೆಂಬರಿನ ಚಳಿಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಜೊತೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಸೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲ ಏನು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ವಾತಾವರಣ ಹಾಗೂ ಘಟನೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಭಾಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು, ಬೆಂಬಲಗರು ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲನದವರು ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯವಾಗುವದು ಎಂದು ನಂಬುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಯೋಜಕರು ದೇಶದುದ್ದದ ಬಿಲಿಯಗಟ್ಟಲೆ ಜನರು ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಜೆಯ ಆ ಘಟನೆಯ ಒಂದು ನಿಖುಷದ ಬಹು ಅನುಭವವುಳ್ಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೋಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಬಲ್ಲವ ರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೊಡಬಯಸಿದ ಒಂದು ಸಂದೇಶವೆಂದರೆ ಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಲು “ಇದು” ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದೇ. ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಸೋಲುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಒಳಗೊಳ್ಳಿಸಲು ಬಯಸಲಾರನು ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು.

ಮೆರವಣಿಗೆಗಳು ವಿಜಯಿಯೊಡನೆ ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಪರರು ಬಲ್ಲವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಲಿಸುವ ಮುಂಚೆ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗುವ ಯೋಗ್ಯ ಕಾರಣಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ನಾವು ಮನಗೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಜಿಟ್ಟು ಹೋದ ಕಾರಣಗಳು ನಮಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯದ ಸಂಕೇತವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಯಸುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ವಿಜಯದ ಹರಡುವಿಕೆಯ ದೂರಾಲೋಚನೆಯ, ಸಮರ್ಪಿತರಾದ ಮತ್ತು ಅಮಸರ್ಪಿತರಾದ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಆದುದರಿಂದ, ನಾವು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ವಿಜಯವು ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿತಬಲ್ಲ ಮಾನವನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಹಾಜರಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವದನ್ನೂ ಹೊಸ ರೂಪಾಂತರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಆಸ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನೂ ನಾವು ಸೂಚಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಜಿಟ್ಟುಹೋದವುಗಳು ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವವುಗಳು ಆಗಿದ್ದು ಇವು ವಿಜಯದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಕೇತಗಳು ಎಂದು ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಇತರರ ವಿಜಯವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ.

ವಚನ 14 ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ವಿಜಯದಲ್ಲ ಸಂತೋಷಪಡುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯೋತ್ಸವದೊಡನೆ ಮೆರೆಸುತ್ತಾ ಇರುವ ... ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ.” ಹೌಲನು ವಿಜಯದ ರೋಮಾಂಚನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಚನಗಳು ಎಂದರೆ ಹೌಲನ ಮಾತುಗಳಾದ “ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ” (ಹೋಅಸಿ ರೋಮಾಪುರ 6:17; 7:25) ಎಂಬುದೇ ಆಗಿವೆ. ದೇವರು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಳವಾದ ಉದ್ಧಾರವಾಚನ ಭಯದ ಅರಿವು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕೃತ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಅದ್ಭುತದ ಅವಲಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಉದ್ಧಾರಗಳೇ ಮಾತ್ರ ಇರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಜಪ್ಪುಡುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಪದೇ ಪದೇ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು. “ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯೋತ್ಸವದೊಡನೆ ಮೆರೆಸುತ್ತಾ ಇರುವ ... ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ” (2:14). ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹೌಲನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಅವರು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರು.

ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವದ ವಿಜಯೋತ್ಸವ

“ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯೋತ್ಸವದೊಡನೆ ಮೆರೆಸುತ್ತಾ ...” ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವದ ವಿಜಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಹೌಲನು ವರ್ಣಮಯವಾದ ರೂಪಕವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಫ್ರಾಜೀನ ರೋಮದ ವಿಜಯೋತ್ಸವದ ಮೆರವಣಿಗೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದಂಡನಾಯಕರು ಯುದ್ಧದಿಂದ ಮರಳುವಾಗ ವಿಜಯದ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಜನರ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದಂತೆ ಮನೆಗೆ ಮೊದಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಜಯದ ಈ ಸಂಕೇತಗಳು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಿಂದ ತರಲಾದ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಹೌಲನು ದೇವರೇ ವಿಜಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣ ಎಂಬ ಉದ್ಧಾರದೊಂದಿಗೆ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯುದ್ಧಶೂರರು ವಿಜಯದೊಂದಿಗೆ ಪಟ್ಟಣದುದ್ದಕ್ಕೂ ಪಥಸಂಚಲವು ಸಂಚಲಿಸುವಂತೆ, ದೇವರು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿಜಯದೊಡನೆ ನಡೆಸುವವರಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ವಿಜಯದ ಸಂಗತಿಯು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಂಶ ಆಗಿದೆ. ವಚನ 14ರಲ್ಲಿನ “ವಿಜಯದೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ” (*thriambeuo*) ಎಂಬ ಪದವು ಯೇಸುವು ಶಿಲುಬೆ ಮೇಲೆ ಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದರ ಬಗೆಗೆ ಆತನು ಹೇಳುವಂತೆ “ಆತನು ದೊರೆತ ನಗಳನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೂ ನಿರಾಯುಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಜಯೋತ್ಸವ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ...” ಎಂದು ಕೊಲನೈಯವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆ 2:15ರಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ಯುದ್ಧದ ವಿಜಯದ ಭರವಸೆಯು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಎಂಬಂತೆ ಇದು ಇದೆ.

ಹೌಲನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನು ವಿಜಯಸಾಧಿಸಿದ ವಿಜಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಆಧಾರಂಶಗಳಿಂದ ತುಂಬಿವೆ. “ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಜಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಆತನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ” (1 ಕೊಲಿಂಥ 15:57) ಎಂದು ಆತನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದ ಸಮಾರೋಪವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ರೋಮಾಪುರ 8:37ರಲ್ಲಿರುವಂತೆ “ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿದಾತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ” ಎಂಬ ಸಂಗೀತಮಯ ಪದಗಳಲ್ಲಿನ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿನ ವಿಜಯವು ಸುಂದರವಾದುದು ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುವತ್ತ ವಿಜಯದ ವಾಗ್ದಾನವು ನಡೆಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವದ ವಿಜಯವಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ “ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ” ಎಂದು ಉದ್ಧರಿಸುವತ್ತ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಿಂದ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ.

ದೇವರ ಅತ್ಯುನ್ನತ ವಿಜಯದ ಖಚಿತತೆಯನ್ನು ನಾವು ಪಾಲನೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯು ಬಯಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಿರಾಶೆಯು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಂತೆಯೇ ಇರಬಹುದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯ ಮಾಡುವ ಚಿತ್ತವನ್ನೂ ಕದಿಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಇತರರಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಹುದು, ತನ್ನದೇ ಆದ ಮೂರ್ತನದ “ಮೆರವಣಿಗೆಯ” ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಬಹುದು.

ಯಾವ ತರದ ವಿಜಯ?

2ನೇ ಕೊಲಿಂಥವನ್ನು ಆರಂಭದಿಂದ ಓದಿದ ಯಾರಾದರೂ 2:14ರಲ್ಲಿನ ಪಾಲನ ಗುರುತರವಾದ ಉದ್ಧಾರವಾಚನದ ಪಾಲನ ವಿಜಯ ಹಠಾತ್ತದನೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳ್ಳುವುದು ಖಚಿತ. ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದ ತಕ್ಷಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾಲನು ಇನ್ನೂ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಅಪ್ರಮಾಣಿಕನೂ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದವನೂ ಎಂಬ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಆಪಾದನೆಗಳಿಗೆ ಆತನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. 2:1-13ರಲ್ಲಿ ಆತನು ಕೊಲಿಂಥದೊಂದಿಗೆ ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಆತನ ಸೇವೆಯ ವೇದನೆಯ ಉತ್ಕಟತೆಯನ್ನು ಆತನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಕೊಲಿಂಥದವರಿಗೆ “ಬಹಳ ಕಣ್ಣಿರುಜಡುತ್ತಾ ಹೃದಯದ ಬಹುಸಂಕಟದಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ... ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ” (2:4). ಆತನೂ ಮತ್ತು ಆತನ ಓದುಗರು ಇಬ್ಬರೂ ಆ ನೋವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು (2:2, 5). ಕೊಲಿಂಥ ಸಭೆಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಹಾಗೂ ಅದರ ವಿಫಲತೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ತೀತನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಆತನಿಂದ ಅದರ ಬಗೆಗೆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ ಆತನು ಅದರ ಬಗೆಗೆ ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಆತನ ಮನವು “ವಿಶ್ರಾಂತ ಹೀನವಾಗಿ ರುವ” ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನನ್ನು ಯಾವ ಸೇವೆಯು ತಂದಿತು ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ಅನಾಧಾರಣವಾದ ದುಃಖದಿಂದ ಮತ್ತು ಕಾತುರತೆಯಿಂದ ವಿವರಿಸುವಾಗ ವಚನ 14ರಲ್ಲಿನ ವಿಜಯದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಗುರುತರವಾದ ಅಂಶವು ಅಂಡಿತವಾಗಿ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಾಗಿದೆ! ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯ ಸಂಕಟವನ್ನು ಆತನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆತನು “ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯೋತ್ಸವದೊಡನೆ ಮೆರೆಸುತ್ತಾ ಇರುವ ... ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ!” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕೊಲಿಂಥ 7:5ರಲ್ಲಿನ ವಾರ್ತೆಯ ತನಕ ಆತನು ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಲ್ಲ.

14ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪಾಲನ ವಿಜಯದ ಘೋಷಣೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ಬಲಯೋಗ್ಯವೆನಿಸದಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ವಿಚಾರ ಶೀಲ ಸತ್ಯವೇದದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸೂಚಿಸುವುದೇ ನೆಂದರೆ 2:14-7:4 ಇವುಗಳು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಿತ ಘಟಕಗಳು ಆಗಿದ್ದು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಮೇಲಿನ ಪಾಲನ ಕಾತುರತೆಯ ವಿವರಣೆಯು 2 ಮತ್ತು 7ನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಬದಲಾವಣೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಗುರುತರವಾದದ್ದು. ಈ ವಚನಗಳು ವಿವಿಧ ಮನಸ್ಥಿತಿಗಳಾದ ಕಾತುರತೆ ಮತ್ತು ವಿಜಯ, ಜೊತೆಕೊಡುವುದು ಮುಂತಾದ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳು ಆಗಿವೆ ಎಂದು ನಾವು ಅಚ್ಚರಿಪಡುತ್ತೇವೆ.

ಬಹುಶಃ ನಾವು ವಚನ 13 ಮತ್ತು 14ರ ಮಧ್ಯದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಾವು ಉತ್ತೇಜಿಸಬಹುದು. ಪಾಲನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ವಿಜಯೋತ್ಸವದ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಜಯಪ್ರದನಾದ ದಂಡನಾಯಕ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆತನು ತನ್ನನ್ನು “ವಿಜಯೋತ್ಸವದ ಜೊತೆ ಸಾಗುವ” ಸೆರೆಯಾಳುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಂತಿದ್ದಾನೆ. ಸೆರೆಯಾಳಾದಂತವನು ಈ ವಿಜಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಆತನು “ಯಾವಾಗಲೂ” ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವಂತಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಸೇವೆಯಿಂದಾಗಿ ಆತನು, ದೇವರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು “ಹರಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” ಪಾಲನು ವಿಜಯೋತ್ಸವದ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ “ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ” ಎಂದು ಉದ್ಧಾರತೆಗೆಯುತ್ತ ನಡೆಸುವಲ್ಲಿ

ಆತನು ಸೆರೆಯಾಳನ ಪಾತ್ರವನ್ನು “ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಹೊಂದುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ!”

ದೇವರ ವಿಜಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೌಲನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, 13 ಮತ್ತು 14ನೇಯ ವಚನಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಅಭಾತಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾತುರತೆ ಮತ್ತು ನೋವುಗಳು ಆತನ ಸೇವೆಯ ಮೂಲಕ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು, 1:8-11 ಮತ್ತು 2:1-13ರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವಂತೆ ದೇವರ ವಿಜಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಯು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ ಎಂದು ಹೌಲನಿಗೆ ಅದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಭೆಗಾಗಿನ ತನ್ನ ಕಾತುರತೆಯು ಮುಗಿದುಹೋದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ, ಆದರೆ ವಿಜಯದಲ್ಲೇ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ನಾಟಕದ ಒಂದು ಭಾಗ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಈ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಸೆರೆಯಾಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆತನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದನು.

ದೇವರ ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಹೌಲನ ವಿವರಣೆಯಂತೆ ಆತನ ಪಾತ್ರವು 1 ಕೊರಿಂಥ 4:9ರಲ್ಲಿ ತಾನು ನಿಯೋಗಿಸಿದಂತೆ ಬಲಯುತವಾದ ಪ್ರತಿಪಾದವನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತರುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ ಅದು: “ದೇವರು ಅಪೊಸ್ತಲರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಮರಣವಿಧಿ ಹೊಂದುವವರನ್ನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಡೆವರಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋಚುತ್ತದೆ; ನಾವು ದೇವದೂತರಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಅಂದೂ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ನೋಟವಾದೆವು.” ಗ್ರೀಕ್ ಪದವಾದ “ನೋಟವಾದೆವು” *theatron* ಎಂದು ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ, “ನಾವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ರಂಗಭೂಮಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದೆವು (ನೋಟವಾದೆವು)” ಎಂಬ ಹೌಲನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಎರವಲು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಗೆ ವಿಲಸಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ಜನಜಂಗುಳಿಗೆ ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು “ನೋಟವಾಗಿ” ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಮಾತುಗಳು ನಮಗೆ ನೆನಪಿಸುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ಆತನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ದೀನತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಆತನು ಸತ್ತನು. 1 ಕೊರಿಂಥ 4:9ರಲ್ಲಿನ ಹೌಲನ ಮಾತುಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದಾಸನು ಯೇಸುವನ್ನು ದೈವವೆಂದೂ ಮತ್ತು “ನೋಟವೆಂದೂ” ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

2 ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದರೆ, ಹೌಲನ ಸೇವೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ದೇವರು “ಯಾವಾಗಲೂ” ಆತನನ್ನು ವಿಜಯದೊಡನೆ ನಡೆಸುವಂತವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಹೌಲನು “ಯಾವಾಗಲೂ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನ ಮರಣವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಇರುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ” (4:10). ಆತನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿನ “ಅಶಕ್ತತೆಯನ್ನು” ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ (13:4; ಹೋಲಿಸಿ 11:10). ಆದರೆ ಒಂದು ಮೂಲ ಸಂಗತಿ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಅಶಕ್ತತೆ ಎಂದಾದರೆ ಈ ಸಂಗತಿಯು ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು ಅಶಕ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಪ್ರಪಾದಿತವಾದುದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ: ಅದು “... ಬಲಹೀನತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಲವು ಪೂರ್ಣ ಸಾಧಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ... ನಾನು ಯಾವಾಗ ನಿರ್ಬಲನಾಗಿದ್ದೇನೋ ಅವಾಗಲೇ ಬಲವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ” (12:9, 10). ಹೌಲನು ದೇವರಿಗೋಸ್ಕರ ಸೆರೆಯಾಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಆತನ ಕಾತುರತೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರ ವಿಜಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರವಾದ “ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯೋತ್ಸವದೊಡನೆ ಮೆರೆಸುತ್ತಾ ಇರುವ ... ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ” ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷತೆಯು ಸಾಧ್ಯತೆಯು ಇದ್ದು, ಹೌಲನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಆಳ ಮತ್ತು ಅನುಭವದ ಕೊರತೆಯು ಅದು ಆಗಿರಬಹುದು. ನಾವು ಪದಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಅವುಗಳ ರೋಮಾಂಚನವನ್ನು ಅನಂದಿಸಬಹುದು. ದೇವರಿಗಾಗಿನ ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೂಡುವಂತಹ ಕಾತುರತೆಯನ್ನು ದೂರವಿಡುವುದನ್ನು ಮುನ್ನೋಡುವಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಎದುರು ನೋಡುವ ವಿಜಯವು

ಆಗಿರಬಹುದು. ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ನೋವವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದಂತೆ ಎಂದಿಗೂ ಬೆಳೆಯದಂತಹ ಕೀಳಾದ ಮತ್ತು ಭಾವೋದ್ರೇಕದ ವಿಜಯವನ್ನು ನಾವು ಎದರನೋಡುವವರಾಗಿರಬಹುದು. ವಿಜಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಾದರಿಯು ಶಿಲುಬೆಗಿಂತಲೂ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೊಲನು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ತರದ ವಿಜಯವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಅದು ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಬೆಳೆಯುವಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ವಿಜಯವು ಆದಾಗಿದೆ.

ಹಲವು ಬಾರಿ ನಾವು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ನಂಬಲಾಗದಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ನಮಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕಾಣುವಲ್ಲಿ ವ್ಯಯವಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಭಾವನಾರಹಿತ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಸೇವೆಯೊಳಗೆ ಇರಿಸುವಾಗ ಪಡುವ ಶ್ರಮ, ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೊಂದು ಉತ್ತೇಜಿತವಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಂದಿನಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಆಗಿವೆ. ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಸಹ ವಿಜಯೋತ್ಸವದ ಮೆರವಣಿಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದಂತೆ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸಹಜವಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸದ ಜೊತೆಗಿರುವ ದುಃಖದ ಜೊತೆಗೂಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಉಪಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿಜಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಕೂಡಾ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು ಆಗಿದ್ದೇವೆ.

ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಜಯದ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಳಸದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯು ದೇವರ ವಿಜಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಜೀವಿಸಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತ ನಾಯಕರು ತಾನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಯಾವುದೇ ವಿಜಯದ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹತಾಶ ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರಾಶರನ್ನಾಗಿರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಕಿದ ಶ್ರಮವು ಅಪರೋಕ್ಷವಾದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ವಿಜಯದ ಕ್ಷಣಗಳು ಬಂದಾಗ ನಿಜವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತರುವುದಾಗಿದೆ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಹೊಲನು “ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯೋತ್ಸವದೊಡನೆ ಮೆರೆಸುತ್ತಾ ಇರುವ ... ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ” ಎಂಬುದು ಆತನ ಸಂಕಟದ ಕಥೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ವಿಶ್ರಾಂತ ಹೀನ ಮನಸ್ಸು (7:5) ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಉಪಶಮನವಾಗುವುದು ಎಂದು ಆತನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಕೊಲಿಂಥವರು ಹೊಲನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕಲಹವನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿತನು ಸುಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಂದಾಗ ಅದರಿಂದ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಆತನು “... ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಹಂಬಲ, ನಿಮ್ಮ ಗೋಳಾಟ, ನನ್ನ ವಿಜಯವಾದ ನಿಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (7:7). ತನ್ನ ಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಫಲವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಹೊಲನ ಸೇವೆಯು ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಂದಿತು.

ಕ್ರಿಸ್ತ ಸುವಾಸನೆ

ವಿಜಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಯು ಒಂದು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ದೃಶ್ಯವಾದಂತೆ, ಕವಾಯತಿನಂತೆ, ವರ್ಣಮಯ ದೃಶ್ಯಗಳ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಬಲವಾದ ದೃಶ್ಯಮಯವಾದ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸಮವಸ್ತ್ರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ಗಗಳು ಸೈನಿಕರ ಮೂಲಕ ನಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ “ದೃಶ್ಯ”: ಎಂಬ ಜೋಡಿಸುವಿಕೆಯು ಇದ್ದು ಇದು ವಿಜಯದ “ಕಂಫು” ಆಗಿದೆ. ಧೂಪವು ಉಲಿದು ವಾತಾವರಣದ ತುಂಬ ಅದರ ಗಂಧವು ಹರಡುವಂತಹದು ಮಹಾಜನಗಳ ವಿಜಯದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಸೇವೆಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿರುವ “ವಿಜಯದ ಕಂಪು” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಆತನು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದನು.

ಸುವಾಸನೆಯ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಯೆಹೂದಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಸುವಾಸನೆ ಹೋಲಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು, ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಯಜ್ಞವು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವ ಸುವಾಸನೆಯಾಗಿತ್ತು (ನೋಡಿರಿ ಅದಿಕಾಂಡ 8:21; ವಿಮೋಚನ ಕಾಂಡ 29:18; ಯಾಜಕಕಾಂಡ 1:9). ಹೀಗೆ ಇದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತ ತ್ಯಾಗವನ್ನು “ಸುಗಂಧವಾಸನೆ” (ಎಫೆಸ 5:2) ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವಚನ 14ರ ಪ್ರಕಾರ ಇದು “ಆತನ ವಿಷಯವಾದ ಜ್ಞಾನದ ಸುವಾಸನೆಯು” ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪನವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು ಎಂದಿದೆ. ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಕಥೆಯು ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ, “ವಿಜಯದ ಕಂಪು” ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಆತನ ಶಿಲುಬೆಯ ಕಥೆಯು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ದೇವರ ಅಧ್ಯುತವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಆಗಿದೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 1:13-21; ಹೋಲಿಸಿ ರೋಮಾಪುರ 1:14-17). ಹೀಗೆ ಹರಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಸುಗಂಧವಾಸನೆಯು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ (2:16), ನಾಶದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸೋಲನ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಇದು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ (2:16).

ಈ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ, ಶಿಲುಬೆಯ ಕಥೆಯು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಸಂದೇಶವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಪಾಲನು ಆಶಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ನಿತ್ಯವೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಜೀವನ ಮತ್ತು ಮರಣಗಳ, ದೃಶ್ಯಮಯವಾದ ವಿಜಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಯು ಹೋಲಿಕಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸಾಗುವುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಸಂದೇಶವಾಹಕ ಮತ್ತು ಈ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಘಟನೆಯಲ್ಲಿನ ಆತನ ಪಾತ್ರ ಇವುಗಳು 2 ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. ಪಾಲನು ತನ್ನನ್ನು ಬಲು ಆಶಕ್ತನೆಂದೂ ಮತ್ತು ಅಸಮರ್ಥನು ಎಂದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ ಅಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮಾತ್ರ ದಿವ್ಯವಾದ ಸುಗಂಧವಲ್ಲ ಕೆಲಸಾರಿ ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯರಿಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಕೊಡುಗೆ ಮತ್ತು ಬಹುಮಾನಗಳು ದೇವರಿಗೆ “ಸುಗಂಧವಾಸನೆಗಳು” ಮತ್ತು “ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದ ಯಜ್ಞಗಳು” ಆಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 4:18). ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವಿತವು ದೇವರಿಗೆ “ನಜ್ಜಿವ ಯಜ್ಞವಾಗಿ” (ರೋಮಾಪುರ 12:1). ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:17ರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು “ನಿಮ್ಮ ನಂಜಿಕೆ ಮತ್ತು ಯಜ್ಞವನ್ನು ದೇವರಿಗರ್ಪಿಸುವ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಪಾನದ್ರವ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ...” ಎಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂದೇಶಕರು ಯಜ್ಞದಂತೆ ಸುಲಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪಾಲನು ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪಾಲನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ, ಆತನ ಅಧ್ಯುತವನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವರು ಆತನು ದೇವರ ವಿಜಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರದಾರಿಯೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ “ಸುಗಂಧವಾಸನೆಯಾಗಿರುವ” (2:15) “ಸುಗಂಧವಾಸನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವವನು” ಎಂದು ಪಾಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (2:14). ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಯ ಬಗೆಗೆ ಪಾಲನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೆಲ್ಲ, ಇತರರ ಎದುರಿಗೆ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಕರ್ತನ “ವಿಜಯದ ಕಂಪನ್ನು” ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಆರೋಹಣವಾದ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಜಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸಾಧನವಾಗಿ

ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಹಾದಿಸಲ್ಲಡುವದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಪೌಲನು “ಈ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಥಕಾದವರು [hikanos] ಯಾರು?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಉತ್ತರವು, “ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ತನಗೆ ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಠವಾದಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾದವನೊಬ್ಬನಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ದೇವರ ಸುಗಂಧವಾಗಿರುವುದು ಗಂಭೀರವಾದದ್ದು ಎಂದು ಆತನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ. “... ನಮಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು [hikanotes ಅಕ್ಷರಶಃ “ಯತೇಜ್ಜ”] ದೇವರಿಂದಲೇ ಬಂದದ್ದು ಆತನು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಸೇವಕರಾಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆ ...” ಎಂದು ಪೌಲನು 3:5, 6 ರಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿರದೇ ಇರುವುದು

ಒಂದು ವೇಳೆ ಪೌಲನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ದೇವರ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಜೀವವಲ್ಲದ ತನ್ನ ಬಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ನಿಜವಾದ ಕಾಳಜಿಯು ಆತನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ “ಕಲಬೆರೆಕೆ” ಎಂಬ ಅಪಾದನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು 2:17ರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತ ನಾಯಕರಂತೆ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆನ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ವಚನದಲ್ಲಿನ ಆತನ ನಿರಾಕರಣೆಯು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

“ಕಲಬೆರೆಕೆ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪೌಲನ ಮಾತುಗಳು ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತಂದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮರುವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಸಹಜವಾದ ಪದವಾಗಿದೆ. ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಧಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಸರಕುಗಳು ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪದವು “ಚಿಲ್ಲರೆವ್ಯಾಪಾರಿ” ಎಂಬ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪದವು ತಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಮಿಶ್ರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಧ್ಯದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಅಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪದವು ತಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಮಿಶ್ರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಧ್ಯದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರುವವರೂ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದಲ್ಲ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ನುಣ್ಣೆಂದು ಸಾಫಲತೆಪಡಿಸುವವರೂ ಹಾಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಈ ಪದವನ್ನು ತತ್ಪ್ರಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿನ, “ಸಣ್ಣವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು” ಮತ್ತು “ಚಿಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು” ಸತ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಹಾದಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಒಂದು ಗುಣಲಕ್ಷಣವು ಆತನು ತನ್ನ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ದುರಾಸೆಯೂ ಮತ್ತು ಅಕಾಂಕ್ಷಿಯೂ ಆಗಿರುವುದು ಹೊರತು ಆತನ ಉತ್ಪಾದನೆಯತ್ತ ನಡೆಸುವಂತಹ ನಿಷ್ಠೆಯು ಅಲ್ಲ.

The New English Bible ನಲ್ಲಿ “ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕಲಬೆರೆಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ... ಹಾಗಿರದೆ” ಎಂದು 2:17ನ್ನು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಂಶವಾಗಿ, ದೇವರವಾಕ್ಯದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಿಷಯವಾದ ಕಥೆಯ ಬಿಷವು ಮಾರಲ್ಪಡುವಂತದ್ದು ಮತ್ತು ತಾವು ಅದು ಅವರಿಗೆ ಲಾಭದ ನಿಲಿವೆಲ್ಲ ಇರುವಂಥದ್ದು ಆಗಿದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು “ಮಾರಾಟಕ್ಕಿಟ್ಟು ಕೊಂಡವರು” ಅಲ್ಲಿ ಯವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಜನರು ತಮ್ಮ ಪರಿಣಿತಿಯ ಗಂಭೀರತೆಯ ಅರಿವನ್ನು ಕಳೆಕೊಂಡಾಗ ಮತ್ತು ತಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಂತಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜಲಿಯು ಇದ್ದಾಗ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಉಪಸ್ಥಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯು “ಬಿಷಯದ ಕಂಪಿನ” ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳೆಕೊಳ್ಳುವುದು ದೇವರ ಸೇವೆಗಿಂತ ಇನ್ನಿತರ

ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಜಯದ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ದೇವರ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳಂತೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ, ಇದು ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ “ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವದು” ಎಂಬದು ಔಚಿತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ನಮ್ಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯ ಬಗೆಗೆ ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಂಥ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ದರ್ಶನದ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಾ ದೇವರ ಸೇವಕರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ತ್ಯಾಗದ ಮೂಲಕ ಕಥೆಯ ಸುಗಂಧವು ಹರಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ನಾವು ಇಂಥ ಚಿಕ್ಕ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲ ನಾವು ಹರಡುವಂತಹ ಸುಗಂಧವು ಜೀವನ ಮತ್ತು ಮರಣಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ನಾವು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ವೇದನೆ ಮತ್ತು ದುಃಖ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ನಮ್ಮ ಮಿತಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಯಾವುದೇ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ತೋರಿಸದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು “ಪ್ರತಿಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ” ಆತನ ಜ್ಞಾನದ ಸುಗಂಧ ಜೀರುವುದರ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ (2:14).

ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹೋದಾಗ ಜನರು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವೆಯು ಸೇವೆಯು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮಾರುವ ವಸ್ತುವಿನಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೋ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೋಬ್ಬನೂ “ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ” ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಗೊಳಿಸುವಂಥ ವಿಜಯದ ನಡಿಗೆಯ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಸೆರೆಯಾಳ ನಂತೆ “ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ” ಆತನು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಥೆಯು ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಸರಕಿನಂತೆ ತರುವದು ಮತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವದೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ರೈಸ್ತನು ಈ ಕಥೆಯಿಂದ ಸೆರೆಯಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ತೋರುವುದರ ಮೂಲಕ “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುಗಂಧವಾಗಿ” ತೋರುವನು.